

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 10. СЕПТЕМБРА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Након техничких проблема, констатујем да су на главни претрес дана 10. септембра 2004. године, са почетком у 10,06 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, Устаничка број 29, судница број 1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03 окр. Милорада Улемека и др., због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу судија председник већа, Марко Кљајевић, судије чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адв. Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Варја Банић, окр. Милорад Улемек са браниоцима адв. Момчилом Булатовићем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, браниоци окр. Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Слободан Миливојевић и Драгољуб Ђорђевић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог «Јуре» адв. Дејан Лазаревић по заменичком пуномоћју браниоца адв. Драгана Крстићевића, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Крстом Боботом, окр. Бранислав Безаревић са браниоцем адв. Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Нека приступе пред судско веће у судницу позвани сведоци за данашњи главни претрес.

Горан Нешковић, Синиша Глишић и Данимир Ристић и Драгољуб Мићићеловић.

Председник већа: Констатује се да је приступио сведок Данимир Ристић.

Констатује се да нису приступили сведоци Драгољуб Мићићеловић, позив је уредно примио, а супруга сведока Адела Мићићеловић је приступила пре почетка главног претреса у суд и обавестила стручног сарадника Бранка Божанића о томе да је сведок Драгољуб Мићићеловић болестан и да није способан да приступи на данашњи главни претрес, достављајући суду изјаву и упут лекару специјалисти Дома здравља «Милутин Ивковић» који је потписао др. Катарина Пигл, и отпусну листу са епикризом КБЦ «Звездара» у Београду, Димитрија Туцовића 161, матични број историје болести 6036, у коме је констатована дијагноза инфаркт миокарда, чиме је оправдао свој изостанак. Сведок Горан Нешковић, позив је уредно примио, а изостанак није оправдао и сведок Синиша Глишић, а у списима предмета нема доказа да је уредно позван.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе процесна радња саслушањем сведока Данимира Ристића.

Констатује се да је приступио и сведок Горан Нешковић, чији идентитет се утврђује увидом у личну карту, регистарски број 109475 издате од СУП-а Зајечар.

Удаљава се привремено сведок Горан Нешковић, до позива суда.

Нека приступи за говорницу сведок Данимир Ристић.

Председник већа: Реците нам Ваше име и презиме?

ДАНИМИР РИСТИЋ.

Председник већа: Име оца?

Сведок Данимир Ристић: Божа.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Данимир Ристић: 6. октобра 1964. године у Пећи.

Председник већа: Реците нам шта сте по занимању?

Сведок Данимир Ристић: Авиомеханичар.

Председник већа: Реците нам Вашу адресу пребивалишта?

Сведок Данимир Ристић: Краљевића Марка број 1.

Председник већа: Где сте запослени?

Сведок Данимир Ристић: У предузећу «Крол».

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима или оштећенима у овој кривичној ствари?

Сведок Данимир Ристић: Не.

Председник већа: Упозоравам Вас да сте дужни суду да доставите промену адресе пребивалишта, ако је промените у току овог кривичног поступка. Сада ћу Вам саопштити обавезе и законска упозорења Вас као сведока у кривичном поступку.

Опомњем Вас да сте дужни да саопштите суду све што Вам је познато о предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Дужни сте суду да кажете истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Посебно Вас поучавам да нисте дужни да одговарате на поједина питања ако је вероватно да би давањем одговора на њих изложили себе, или Вама блиска лица, тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова права и упозорења?

Сведок Данимир Ристић: Јесам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да положите заклетву пред судом у кривичном поступку, у својству сведока. Ја ћу Вам саопштити садржај заклетве сведока, па ако сте сагласни са њом само реците «да».

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Данимир Ристић: Да.

Председник већа: Реците нам све што знате везано за овај кривични случај. Да ли сте Ви власник предузећа «Крол», где су Ваше просторије, да ли сте боравили критичног дана 12. марта 2003. године у згради у Адмирала Гепрата број 14, какву опрему су имали Ваши радници, каква је то радна опрема и да ли сте било шта сазнали везано за тај догађај посредним путем? Изволите.

Сведок Данимир Ристић: Јесам, ја сам власник предузећа «Крол». Власник и оснивач. Пословне просторије су се налазиле у Адмирала Гепрата број 14. На питање коју опрему носе моји радници, ако мислите на униформу коју носе, они носе разне униформе. Ми се бавимо иначе одржавањем хигијене. Спремачице носе мантиле, радници обично носе или мајице или комбинезоне или панталоне. Како које године шијемо разне врсте униформи и они их носе значи, носе оно што им ми дамо. Тачније, што им је прибављено. Да, тог дана ја сам био на послу. Дошао сам ујутру. Колико се сећам, негде можда пре 12 сати сам отишао после до града. Након можда сат, сат и по времена, сам се вратио и видео сам да има на улици полиције. Нисам могао да уђем у свој пословни простор.

Председник већа: Да ли имате још нешто да нам кажете у вези Ваших непосредних или посредних сазнања на питања која сам Вам поставио?

Сведок Данимир Ристић: Па осим тога да је дан био као и сваки други. Дакле, ја нисам приметио ништа што би ми привукло пажњу тог дана на послу. Ја кад сам се вратио из града, мислим да је цела улица већ била блокирана. Полицајци су били испред зграде. Ја нисам знао шта је. Мислио сам да се нешто дешава на улици. Чекао сам испред зграде као и неколицина запослених у Заводу да би нас пустили горе.

Председник већа: Где се налази седиште фирме «Крол»?

Сведок Данимир Ристић: У Адмирала Гепрата број 14 на другом спрату.

Председник већа: Које канцеларије сте користили у згради Адмирала Гепрата број 14?

Сведок Данимир Ристић: Ми смо користили канцеларије, ако тако могу да кажем, у десној страни тог ходника. Те су канцеларије биле ограђене од осталог дела објекта, односно од осталог дела ходника, од пода до плафона. Значи једним преградним вратима и ми смо имали простор који је потпуно засебан. Нисмо имали везу са осталим делом зграде.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете који су бројеви канцеларија које сте користили?

Сведок Данимир Ристић: Ја заиста не знам. Знам да су постојали бројеви изнад врата, али никада нисам обратио пажњу који су то бројеви.

Председник већа: Колико радника...

Сведок Данимир Ристић: Имали смо четири канцеларије и ходник.

Председник већа: Колико радника ради код Вас у фирми?

Сведок Данимир Ристић: Осам тренутно.

Председник већа: Колико је радило 12. марта 2003. године и који су се налазили у канцеларијама у згради?

Сведок Данимир Ристић: Троје.

Председник већа: Реците нам имена?

Сведок Данимир Ристић: Гашић Вишеслав, Милићевић Данијела и Богојевић Драган.

Председник већа: Да ли знате где се налази физички, просторно у згради, канцеларија број 55 у Адмирала Гепрата број 14?

Сведок Данимир Ристић: Па сазнао где се налази. Нисам знао да је то број 55, али када се све то наводно десило, ми смо тада сазнали да је то број 55. То је у продужетку ходника, на истом спрату, прва канцеларија са леве стране, после степеништа, са леве стране.

Председник већа: Реците нам колико времена сте Ви користили Ваше канцеларије предузећа «Крол» у згради у Адмирала Гепрата број 14?

Сведок Данимир Ристић: Ми смо се уселили јануара 2000. године и користили смо их до пре можда два, или три месеца.

Председник већа: Реците нам да ли сте непосредно пре извршеног атентата на Премијера, улазили у канцеларију број 55, у згради у Адмирала Гепрата број 14?

Сведок Данимир Ристић: Не.

Председник већа: Да ли сте уопште знали за шта служи та канцеларија, да ли је неко користи и садржај евентуално намештаја у њој?

Сведок Данимир Ристић: Ја могу да Вам кажем за шта је нама условно речено користила. Ми смо држали у канцеларији преко пута, док је она била празна, пошто преко пута те собе, то је једна већа канцеларија, држали смо нешто што нам не треба сваки дан. Држали смо амбалажу, картонску празну, неке растављене паное, које смо тада монтирали, нешто од шелни за те паное и слично. Када се та канцеларија уселила, онда смо пребацили у најближу, дакле, преко пута. Нисмо је користили у смислу да је ту неко седео или да је улазио сваки дан. Једноставно смо користили као неку врсту оставе, уз сагласност наравно са управом Завода које смо питали да ли можемо ту да одложимо, па ако се неко усели, ми ћемо то да избацимо.

Председник већа: Реците нам да ли сте приметили два дана пре, и на дан атентата, возило марке «Пасат» да је паркирано испред зграде?

Сведок Данимир Ристић: Не.

Председник већа: Да ли сте нешто сазнали у разговору са радницима који су радили тог дана, дакле Гашићем, Милићевићем и Богојевићем, о томе да ли они имају неких сазнања у време извршења атентата, било шта о томе? Да ли су чули евентуално пуцањ или пуцње, приметили нека лица, видели било шта?

Сведок Данимир Ристић: Не. Ја када сам стигао зграда је већ била пуна полиције и такође и наше канцеларије су биле да кажем, било је више особа, било је полиције...

Председник већа: Да ли сте Ви разумели моје питање?

Сведок Данимир Ристић: Јесам. Да ли су они мени нешто рекли.

Председник већа: Да.

Сведок Данимир Ристић: Па знате како. Када сам ја стигао ми смо већ одвојено свако од нас разговарао са полицијом. Тако да међусобно нисмо ни разговарали.

Председник већа: Да ли сте било када, након извршеног атентата разговарали са тим радницима о томе да ли су нешто приметили?

Сведок Данимир Ристић: Будући да смо сви били мало и збуњени и узрујани, због целе те ситуације, да будем искрен, прилично смо избегавали разговор на ту тему.

Председник већа: Из ког разлога сте избегавали разговор на ту тему?

Сведок Данимир Ристић: Па знате како. Свима је било непријатно да иду у полицију и да дају изјаве и да причају уопште о томе. Сви смо ми били у полицији и дали своје изјаве, тако да међусобно једва да смо разговарали. Значи трудили смо се да...

Председник већа: Добро. Реците нам Ви, као грађанин, из чега Вама проистиче та непријатност да идете у полицију да обавестите надлежни државни орган о ономе што приметите везано за тако тешко кривично дело као што је атентат на Премијера?

Сведок Данимир Ристић: То није непријатност везано за полицију. Непријатност је да кажем, нека општа атмосфера. Радите нормално свој посао. Ја имам фирму 14 година, онда се једног дана деси нешто да Вам уђе полиција у фирму и да Вас пита нешто о чему Ви немате појма. То је непријатно. Значи непријатност није везана за саму полицију. Полиција је била коректна, али...

Председник већа: Да ли сте Ви били уплашени везано за то кад су Вас позивали?

Сведок Данимир Ристић: Не.

Председник већа: Шта је узрок непријатности те?

Сведок Данимир Ристић: Па, не.

Председник већа: Је ли то неки страх код Вас?

Сведок Данимир Ристић: Не. Нисмо имали разлога да будемо уплашени. Једноставно знате, уместо да одете у 4 сата кући, Ви дођете ко зна када, деси се нешто што није свакодневна ствар. Ја док сам се попео у канцеларију нисам имао ни појма шта се десило. Онда смо на вестима видели.

Председник већа: Добро. Али кажем Вам да ли сте након извршеног атентата са било ким ко је радио тамо у згради, у Адмирала Гепрата број 14, разговарали, питали за доживљај, да ли је неко нешто видео, па Ви то на посредан начин сазнали? Неко је рекао нешто у вези тога?

Сведок Данимир Ристић: Ја сам своје запослене питао да ли они хоће да узму евентуално неколико дана одмора, ако су узрујани, да ли се осећају добро, да ли мисле да могу да раде свој посао. Ништа осим тога.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви имали, као радну опрему за раднике предузећа «Крол» комбинезоне, када сте то шили, како су они изгледали? Опишите их мало.

Сведок Данимир Ристић: Ја сам и у полицији дао изјаву, односно одговор на то питање. Наравно, наши радници имају радне униформе које се састоје и од мајица, и од панталона, и од комбинезона, и од мантила. Како које године, како који објекат који ми одржавамо, како које годишње доба, шијемо разне униформе. Последњих две или три године имамо светло сиве комбинезоне са видно извезеним ознакама

фирме на леђима и напред. Уколико ме питате, а претпостављам за тегет комбинезоне, не могу да будем сигуран, али није мање од 5 година, значи како смо једном приликом имали четири или пет комада таквих комбинезона, такође са видно истакнутим, преко целих леђа ознака фирме «Крол» и напред на џеповима. То су врло стари и да кажем поцепани комбинезони, који су остали код неких од наших радника, за случај да радимо неки посао где они могу да се испрљају, да не би уништавали нову униформу.

Председник већа: Да ли сте искористили све радне комбинезоне тегет боје са жутим апликацијама током рада Ваших радника на радним пословима и задацима, или је остало још нешто у резерви?

Сведок Данимир Ристић: Не. Сви су добили своје комбинезоне. Значи сваки радник је имао свој комбинезон. Био је у обавези да га чува, да га не изгуби, да га пере ако је потребно и слично. Значи ни један комбинезон нисмо имали у фирми, а да га нико није обукао.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам. Да ли имају чланови већа? Заменици Специјалног тужиоца да ли имају питања?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја бих се надовезао на Ваше питање. Чини ми се да није до краја одговорио на Ваше питање. Ваше питање је било да ли су искоришћени, претпостављам на те тегет. Чини ми се да сведок у том правцу није дао одговор. Па би моје питање било управо у том правцу.

Сведок Данимир Ристић: Шта значи да ли су искоришћени?

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су били прошле 2003. године, у употреби?

Сведок Данимир Ристић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су се носили ти комбинезони?

Сведок Данимир Ристић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Интересује ме још једна ствар. Какав је режим уласка у зграду у улици Адмирала Гепрата број 14? Да ли се могло ући, како, на који начин?

Сведок Данимир Ристић: Мене питате?

Председник већа: Да. Вас.

Сведок Данимир Ристић: Режим уласка у објекат?

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Сведок Данимир Ристић: На улазу је постојао портир који је имао једну своју да кажем собу. Никаквог посебног режима није било. Дакле, ми смо улазили. Наше радно време је било од пола девет до три сата.

Председник већа: Не. Чујте. Нисте разумели питање. Какав је био улазак у зграду у смислу обезбеђења? Да ли је требало да се пријављује, да ли се водила евиденција код портира, обезбеђење саме зграде, да ли су се евидентирала лица која уђу или су могла да уђу без икаквих пропусница, евидентирања, директно? То је суштина питања.

Сведок Данимир Ристић: Разумем. Ја не знам да ли је портир водио неку евиденцију када смо ми улазили, али нас нико није легитимисао, тражио личну карту или нешто слично. Да ли је он после уписивао када смо ми долазили, одлазили, то ја заиста не знам.

Председник већа: Друго, још додатно питање. Да ли су странке које су долазиле у фирму код Вас, биле у обавези да се пријаве портиру?

Сведок Данимир Ристић: Ја то не знам, да ли су се они пријављивали портиру, то не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Још само једно питање пошто је говорио о радницима који су тог дана 12. марта радили у фирми, ја бих молио ако може да каже адресе тих радника?

Председник већа: Можете да доставите адресе радника суду.

Сведок Данимир Ристић: Не знам да ли бих могао на памет. Да могу да доставим.

Председник већа: Можете накнадно онда, ја Вас обавезујем да доставите адресе Ваших радника које сте споменули данас.

Сведок Данимир Ристић: Да ли се односи на та три радника која су била тог дана у канцеларији?

Председник већа: Да.

Сведок Данимир Ристић: Добро. Само ми реците начин како да доставим то?

Председник већа: Од стране одбране да ли има питања? Да ли неко од окривљених жели да постави питање сведоку? Не.

Питања нема.

Ја ћу Вас питати још да ли постављате захтев за накнаду трошкова доласка, изгубљене зараде за данас?

Сведок Данимир Ристић: Не. Наравно.

Председник већа: Добро. То је Ваше право.

Можете да идете. Слободни сте.

Отпушта се сведок Данимир Ристић.

Адв. Биљана Кајганић: Судија, само да Вам кажем, у записнику, односно у СУП-у постоји адреса ових лица. Они су сви саслушавани, тако да помогнем, ето. Они су сви ту.

Председник већа: Мислите у полицији?

Адв. Биљана Кајганић: Да. Можда имате ту. Ја имам ове изјаве које су у СУП-у дате, а вероватно постоји у списима.

Председник већа: Не. Не постоји у списима. То сте Ви вероватно прибавили на Ваш начин.

Адв. Биљана Кајганић: Јесте. На мој начин.

Председник већа: Али у списима то нема. Одакле Вама колегинице? Добро. Да знамо да неко има из полиције доказе које суд нема. Сад, како, на који начин ко прибавља, то је очигледно приватна ствар. Међутим, службени начин је нешто сасвим друго. То колега Миливојевићу, већ кад коментаришете, кажете ко је склонио, ја ћу Вам рећи једну ствар. Ја сам једино кад сам добио предмет из истраге и ту постоји моје решење, из списка издвојио искључиво доказе који су представљали државну тајну. И то имате у списима, а ово што Ви говорите ко је имао шта, то ћемо још видети. То у списима није

постојало. Ако Вам није јасно. Ако Ви имате нешто приватно, од стране МУП-а то су Ваша приватна посла, а не службена.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 15 минута, па ћемо наставити са саслушањем другог сведока и завршити за данас.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 11,00 ЧАСОВА

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе радња доказивања саслушањем сведока Горана Нешковића.

Нека сведок Горан Нешковић приступи у судницу пред говорницу.

Председник већа: Реците нам Ваше име и презиме?

НЕШКОВИЋ ГОРАН.

Председник већа: Име оца?

Сведок Горан Нешковић: Стеван.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Горан Нешковић: 14.3.1966. године у Зајечару.

Председник већа: Реците нам шта сте по занимању?

Сведок Горан Нешковић: Машински инжењер.

Председник већа: Адреса пребивалишта?

Сведок Горан Нешковић: Обилићев венац 21, Зајечар.

Председник већа: Добро. Реците нам да ли сте у сродству са окривљенима или оштећенима?

Сведок Горан Нешковић: Не.

Председник већа: Дужни сте да обавестите суд о промени пребивалишта. Сада ћу Вас поучити о Вашим дужностима и упозорити о Вашим правима у својству сведока у кривичном поступку.

Опомињем Вас да сте дужни да суду саопштите све што Вам је познато о предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Дужни сте пред судом да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Имате право да одбијете да одговарате на поједина питања ако би постојала вероватноћа да би тиме себе или Вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова права и упозорења?

Сведок Горан Нешковић: Јесам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да као сведок у кривичном поступку положите заклетву пред судом. Ја ћу Вам саопштити текст заклетве па ако сте сагласни са њом, Ви реците само «да», ако не, онда ћете рећи разлоге због чега не.

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Горан Нешковић: Да.

Председник већа: Сада нам реците све што сте видели у близини у улици Адмирала Гепрата, критичног дана, на дан атентата 12. марта 2003. године. У слободном излагању. Изволите.

Сведок Горан Нешковић: Наиме, ја сам тог дана био неким приватним послом, у ствари пријатељ ме је замолио да довезем болесно дете, пошто он није имао кола. Ја сам значи се ставио њему на услузи и

ми смо дошли кад смо завршили значи тај преглед и тако даље, ја сам имао намеру да за свог сина купим сталак за гитару. У намери да потражим продавницу «Митрос мјузик», отишао сам тамо где је она била пре, па су ме они упутили где је пресељена и она је пресељена у Адмирала Гепрата, мислим да је број 10. Нисам сигуран. Онда сам се ја вратио колима и тражио сам место за паркирање. Све је било пуно и паркирао сам се непрописно испред, мало ниже испред семафора према улици Кнеза Милоша, са предњом хаубом према семафору. Изашао сам из возила и кренуо сам на ниже, према Балканској улици у намери да нађем продавницу која ми је требала. После, иза возила, не знам тачно на колико метара, испред мене су из зграде, значи са моје леве стране, пошто сам се кретао том страном тротоара, истрчала су три лица испред мене. Мирно су истрчали. Ушли су у своје возило и ужурбано су отишли на ниже, према Балканској. Све се муњевито одиграло. Ја сам наставио даље. Нисам обратио пажњу, нисам био свестан, јер нисам знао уопште о чему се ради. Кад сам нашао, завршио сам тај посао, враћао сам се у кола код својих пријатеља. Моја прва асоцијација је била, реко нећете веровати, десила се пљачка, мислим, то је била моја асоцијација. Кад смо стигли код Бубањ потока, ја сам укључио радио у колима и онда смо чули на вестима, па сам ја онда тако повезао ствари. То је укратко. То је тако било.

Председник већа: Да ли је то све што имате да нам кажете у Вашем...

Сведок Горан Нешковић: То је све што сам видео.

Председник већа: Реците нам, како су изгледала та три лица која су изашла из зграде у улици Адмирала Гепрата?

Сведок Горан Нешковић: Ликом не бих могао сада ништа да кажем конкретно. Имали су нешто налик на радничке комбинеzone, тамне боје. Сад да ли су били црни, тегет, тако нешто, тамне боје. Кажем мало су ми пажњу одвукли из те зграде жене које су мало бурно реаговале, па сам ја окренуо главу, више сам погледао према њима, тако да нисам баш онако детаљно...А није ни било времена, све се то муњевито одиграло. Није било времена да обратим ја пажњу сада.

Председник већа: Кажете видели сте три лица?

Сведок Горан Нешковић: Да.

Председник већа: Реците нам моменат када сте их Ви први пут угледали, да ли сте их видели да излазе из зграде, или да се крећу ка колима?

Сведок Горан Нешковић: Не. Видео сам кад су већ били на тротоару. Значи кад су већ изашли.

Председник већа: Реците нам у односу на правац Вашег кретања, где се налазило возило где су они ушли?

Сведок Горан Нешковић: Ниже. Значи право испод.

Председник већа: Колико је то ниже било, посматрајући од улаза у зграду?

Сведок Горан Нешковић: Од прилике не могу сада баш прецизно, можда мање од 10 метара.

Председник већа: Да ли су трчали или ишли брзим кораком?

Сведок Горан Нешковић: Брзим ходом. Ужурбано. Нису трчали.

Председник већа: Да ли знате да ли су нешто та три лица носила у рукама?

Сведок Горан Нешковић: То сам већ и рекао у овом исказу, значи само код једног сам видео део аутоматске пушке, али кажем само део онако, јер то је муњевито су они прошли. Нисам успео да региструјем.

Председник већа: Да ли можете да опишете ту пушку коју сте видели, њен део?

Сведок Горан Нешковић: Личи ми на нашу аутоматску пушку, коју смо ми дужили у војсци.

Председник већа: Сада, када се сетите те ситуације, да ли можете да кажете боју, дужину, који део сте видели, цеви или дршке?

Сведок Горан Нешковић: Видео сам горњи део код кундака.

Председник већа: Код?

Сведок Горан Нешковић: Код кундака.

Председник већа: Хоћете ли да нам опишете мало то?

Сведок Горан Нешковић: Па, не. То је била пушка како сам ја видео са склапајућим оним.

Председник већа: Да ли је неко од тих лица тројице, носио у рукама било шта друго, осим што сте видели да је један носио пушку?

Сведок Горан Нешковић: Нисам. Не могу да се сетим. Не да не могу да се сетим, нисам регистровао. Видео сам то. Као да је можда још један нешто носио али не бих могао да кажем шта. Или је тако држао у руци. Можда у том положају као да носи нешто. Неку платнену кесу.

Председник већа: Да ли можете да ми кажете како су изгледала та три лица која су се упутила брзим коракком ка аутомобилу? Висина, корпуленција?

Сведок Горан Нешковић: Па од прилике један је био можда мало виши а други су били средње грађе.

Председник већа: Да ли су та лица имала капе на главама?

Сведок Горан Нешковић: Имала су. Црне неке капе.

Председник већа: Јесу ли сва три лица имала црне плетене капе?

Сведок Горан Нешковић: Нисам сигуран. Мислим да су сва три лица.

Председник већа: Реците нам да ли је било ко од та три лица носио у рукама кесу?

Сведок Горан Нешковић: Рекао сам већ, чини ми се да је један можда носио неку као платнену кесу. Или ми је тако изгледало.

Председник већа: Да ли можете да определите евентуално висину тог највишег лица и ова друга два?

Сведок Горан Нешковић: Не знам то. Не могу сад са неком великом сигурношћу. Вишљи је од мене.

Председник већа: За колико је вишљи од Вас?

Сведок Горан Нешковић: Можда за пола главе.

Председник већа: Колико сте Ви високи?

Сведок Горан Нешковић: 1, 75 метара.

Председник већа: Реците нам да ли сте видели то возило у које су ушли?

Сведок Горан Нешковић: Видео сам само кров. Од ових других возила оно је било заклоњено. Значи видео сам само тај горњи део. Био је тамне боје. Црне боје. Личило ми је на неки караван. Али нисам запазио рецимо марку и тако даље. Нисам обратио пажњу.

Председник већа: А да ли сте видели да је то возило се покренуло, да ли је неко од тих лица ушло на место возача?

Сведок Горан Нешковић: Мислим да је највиши ушао на место возача. Онда сам већ обратио пажњу на ове жене које су биле у згради. Даље нисам ништа видео.

Председник већа: Да ли сте уопште видели у ком правцу је кренуло то возило?

Сведок Горан Нешковић: Према Балканској улици.

Председник већа: Јесте ли видели којом брзином су се кретали?

Сведок Горан Нешковић: Па мислим...

Председник већа: Јесу ли излетели, онако успорено, како?

Сведок Горан Нешковић: Да. Брзо. Релативно брзо. Није оно нормално као кад се ја испаркиравам.

Председник већа: Реците нам да ли бисте Ви сада могли, када би Вам ја предочио фотодокументацију одређене пушке, да кажете да ли је то та пушка коју сте видели или није?

Сведок Горан Нешковић: Не бих смео децидирано да тврдим зато што сам видео само један крај. Мислим, претпостављам да је то то што сам Вам рекао малопре, али не бих.

Председник већа: Ја ћу Вам предочити фотографију одређене пушке из предмета, па нам Ви реците да ли је то та пушка или је слична, или било које одређење, оно што Ви кажете везано за њу. Ево предочавам фотографије број 21 и 22 књиге број 8 истражног списка, сведоку Горану Нешковићу ради евентуалног препознавања предмета.

Сведок Горан Нешковић: Није имала дрвени кундак, ништа слично. Оно што могу сигурно да тврдим да није имала дрвени кундак. За остало нисам видео.

Председник већа: Предочавам сведоку Горану Нешковићу фотографију број 19 у књизи број 8 истражних списка, ради евентуалног препознавања пушке коју је приметио код лица које је улазило у возило критичном приликом.

Реците нам да ли препознајете можда ту пушку?

Сведок Горан Нешковић: Можда нешто слично томе. Нисам 100% сигуран. Не бих хтео...

Председник већа: Упознајте браниоце да би знали шта сам презентовао, јер не ради нам монитор.

Сведок Горан Нешковић: Кажем можда личи али не бих могао децидирано да тврдим да је то то.

Председник већа: Ради се иначе о пушци «Калашњиков» аутоматској пушци која је пронађена у закопаној торби на Новом Београду.

Председник већа: Ево ја ћу Вам предочити део Вашег исказа пред истражним судијом од 18.6.2003. године на страни 2, цитирам: «Даље сам приметио да су у рукама имали мање платнене кесе тамне боје, нешто као из акционих филмова о криминалу». Завршен цитат. Па нам реците чиме објашњавате ову противречност везано за данашњу изјаву?

Сведок Горан Нешковић: Рекао сам малопре да је могуће. Али кажем прошло је мало времена, мислим, већ ми оно, али кажем могуће да су имали. Чинило ми се тако, или да носе, као да носе те кесе платнене, црне, мислим, у истој боји као и комбинезони, или да им је положај руку био такав као да носе, али мислим да су носили такве кесе али мање.

Председник већа: Реците нам да ли сте, могуће, приметили било шта још карактеристично на тој тројници лица која су кренула ка возилу? Било шта карактеристично?

Сведок Горан Нешковић: Мислим, ништа значајно овако. Мислите по одећи или?

Председник већа: По одећи. Да ли сте им видели лица?

Сведок Горан Нешковић: Не. То је муњевито су само они пролетели. Нисам апсолутно обратио пажњу. Кажем, ја сам после...

Председник већа: Да ли сте приметили, а нисте запазили због брзине, с обзиром на први пут...

Сведок Горан Нешковић: Нисам запазио, они су излетели, већ су се окренули боком и леђима, значи према мени. Ја сам у том моменту већ обратио пажњу на женске особе из те зграде које су нешто као мало бурније реаговале, унутра и овако.

Председник већа: Гледајући из Вашег правца кретања, да ли сте приметили са десне стране према цркви, било које лице да Вам је нешто било сумњиво, да гледа, посматра, прати?

Сведок Горан Нешковић: Нисам. Нисам обраћао пажњу. Ја сам био усредсређен да тражим продавницу. То ме је само за тренутак омело. Нисам обратио пажњу. И журио сам зато што сам био непрописно паркиран да се што пре вратим.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам. Да ли чланови већа имају питања?

Члан већа судија Милимир Лукић: Шта је то што Вас је навело да помислите да се ради о оружаном пљачки?

Сведок Горан Нешковић: Па то. Значи имали су капе, ужурбано су изашли. Улетели у кола. А сад ја сам из унутрашњости. Не знам које су зграде и тако. Претпоставио сам да је то можда нека банка или мењачница или не знам, нешто тако.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли постоји још неки детаљ, значи кажете о оружаном пљачки?

Сведок Горан Нешковић: Не, нисам рекао баш оружана, него мислим...

Члан већа судија Милимир Лукић: Тако сте данас рекли.

Сведок Горан Нешковић: Пљачка. Рекао сам пљачка. Нисам рекао оружана. Не сећам се да сам рекао оружана.

Члан већа судија Милимир Лукић: Кажете да сте том неком касније причали?

Сведок Горан Нешковић: Рекао сам пријатељима у колима.

Члан већа судија Милимир Лукић: Којим пријатељима?

Сведок Горан Нешковић: Који су били самном у колима. Које сам ја довезао.

Члан већа судија Милимир Лукић: Тог тренутка када сте видели та три лица?

Сведок Горан Нешковић: Не. Кад сам се вратио. Био сам до продавнице, купио сам шта сам имао намеру и кад сам се вратио, кад смо пошли, значи онда сам рекао.

Члан већа судија Милимир Лукић: Колико је било тих пријатеља?

Сведок Горан Нешковић: Брачни пар са дететом.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли сте им испричали све што сте видели то?

Сведок Горан Нешковић: Па, ништа. Само сам овако ово рекао. Нисам баш, не сећам се да сам баш нешто детаљисао. Нисмо причали о томе.

Члан већа судија Милимир Лукић: Интересује ме још једна ствар. Да ли можете да се изјасните та три лица, да ли су ушли са једне стране возила или су ушли са обе стране возила, у возило?

Сведок Горан Нешковић: Колико сам видео ушли су са обе стране.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли можете да се сетите, значи пошто је било три лица?

Сведок Горан Нешковић: Мислим да су двојица ушли са десне стране, да је само возач ушао са возачеве стране.

Члан већа судија Милимир Лукић: Ја немам више питања.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Интересује ме, мада је сведок нешто о томе говорио. Колико је далеко то возило...

Председник већа: Можете непосредно.

Заменик Специјалног тужиоца: Не бих. Навикао сам да на тај начин постављам питања. Колико далеко је то возило било од њега у које су ушли та три лица? Колико је било удаљено?

Сведок Горан Нешковић: Они су истрчали на можда 5, 6 метара испред мене, од прилике, сада не бих могао, нисам мерио. А значи од тог места возило њихово је било неколико паркирних места на ниже.

Председник већа: Сада ћу Вам ја поставити питање. Ради разјашњења те ситуације, када сте видели та лица, да ли сте стали или сте наставили кретање?

Сведок Горан Нешковић: Наставио сам кретање. Само сам онако застао за секунду можда и кажем окренуо сам поглед на лево према згради и наставио сам. Они су већ отишли. Нису ме они ништа спречавали, у томе да ја наставим своје кретање, а и није било разлога, значи било је неке одређене раздаљине до њих, да сам ја могао.

Председник већа: С обзиром како сте доживели ту ситуацију, да ли сте се уплашили били?

Сведок Горан Нешковић: Па не знам баш да сам се уплашио. Добро, није ми било онако, нисам се нешто баш уплашио.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је сведок чуо стартовање, паљење мотора на том аутомобилу?

Сведок Горан Нешковић: Нисам. Нисам обратио пажњу на то. Понављам, обратио сам пажњу на женске особе. Баш сада паљење мотора...

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може нешто ближе да каже још о опису, о изгледу у ствари тих лица? Како су били обувени, да ли је неко носио наочаре и тако даље?

Сведок Горан Нешковић: Имали су неку црну обућу, да ли сада ципеле, патике, мислим и ове комбинезоне и тако. Већ сам питан да ли су имали неке апликације. Мислим да нису. Ја додуше имам мало проблема са бојама, али колико се сећам нису имали никакве натписе, као да су неки радници, неке фирме и тако.

Заменик Специјалног тужиоца: Наочаре да ли је неко носио?

Сведок Горан Нешковић: Нисам сигуран. Нисам приметио. Нисам сигуран да је баш неко носио наочаре. Можда, не знам. Ликове им нисам баш регистровао. Кажем стварно, јер није било ни времена.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја бих морао судија да се вратим на дефинисање, нормално, према казивању сведока, кретање тих лица. Овде се употребљавају изрази као рецимо што је сведок рекао, мирно су истрчали, па онда су ужурбано, па муњевито, просто да сведемо ту ситуацију и где их је он тачно видео, у првом тренутку?

Сведок Горан Нешковић: Кад сам рекао мирно истрчали, мислио сам на то да они нису при том изазвали неки неред, нису никога ометали. У том смислу, а ужурбано значи ужурбано. Они се нису шетали, него су ужурбано значи, али нису баш да су трчали, него ужурбано, убрзаним кораком, ушли су у возило и отишли су.

Заменик Специјалног тужиоца: А шта значи то што је сведок употребио израз муњевито? Мало пре га је употребио?

Сведок Горан Нешковић: Муњевито сам рекао за кола. За возило. Значи за возило, кад стартујете из места, журите се, значи не излазите као кад мирно испаркиравате кола, укључујете се у саобраћај. Него оно, излетите, ето.

Заменик Специјалног тужиоца: Везано опет за ту ситуацију, где их он први пут види, кад их види у ствари, где се они налазе?

Сведок Горан Нешковић: На тротоару, испред мене на 5 – 6 метара, од прилике.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја бих молио судија да му предочите део исказа из истраге. Мало другачије говори о тој ситуацији. Опет на страни 2 у трећем пасусу.

Председник већа: Ево, предочавам Вам део Вашег исказа пред истражним судијом од 18. јуна 2003. године, на страни 2, трећи пасус, цитирам: «У једном моменту, из улаза зграде, која се налази са леве стране, гледајући из мог правца кретања, према Балканској улици, истрчала су тројица, који су били обучени у иста одела, тегет плаве, као радничке комбинезоне, на којима није било назива неке фирме и слично». Па нам сада објасните противречност у односу на данашњи исказ када кажете да сте их видели испред улаза, на тротоару?

Сведок Горан Нешковић: Логично је да су они истрчали из зграде. Зато сам рекао истрчали су из зграде, јер су баш значи непосредно испод степеништа. Разумете? Значи та зграда има, не знам колико степеника, и значи они су баш оно, били испред степеништа. Значи логично је да су ту из те зграде и ове жене су мало бурно реаговале, кажем на које сам ја обратио пажњу и онда су они, значи преко тротоара прешли испред мене, на тој некој удаљености.

Председник већа: Добро. Реците нам сада, када се сетите тог догађаја, да ли сте уопште приметили да су била отворена врата, па једно од тих лица излази из зграде, или сва тројица, или су врата већ била затворена на згради, када сте први пут видели ту тројицу људи?

Сведок Горан Нешковић: Онда не знам, нисам онда обратио пажњу на врата, зато што, кажем, они су већ сишли са степеништа практично. Ту су били испред зграде. Али када сам окренуо главу, чувши ове жене, врата су била отворена, јер сам видео те женске. Мислим, видео сам их унутра у згради.

Председник већа: Да ли је неко за њима излазио?

Сведок Горан Нешковић: Не.

Председник већа: А врата су била отворена?

Сведок Горан Нешковић: Врата су била отворена. Мислим, видео сам ове женске особе, значи биле су...

Председник већа: У згради?

Сведок Горан Нешковић: Да. Сада да ли једно крило, али било је отворено, јер сам имао поглед на њих.

Председник већа: Добро. Ево наставите даље са питањима.

Заменик Специјалног тужиоца: У том тренутку када он њих уочава, када каже на тротоару, у ком положају су они у односу на њега? Како су њему окренути? Лицем, према лицу?

Сведок Горан Нешковић: Бочно.

Заменик Специјалног тужиоца: Само још једно питање, та пушка о којој је говорио да је видео код једног од та три лица, реч је очигледно о аутоматској пушци, да ли је кундак био у склопљеном или неком другом положају?

Сведок Горан Нешковић: Мислим да је био у склопљеном.

Заменик Специјалног тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Још једно питање судија Милимир Лукић. Изволите.

Члан већа судија Милимир Лукић: Кажете да су те женске особе бурно реаговале. Како?

Сведок Горан Нешковић: Па, не. Биле су као затечене. Како сада да се изразим, усплахирене онако, ето. Уплашене рецимо. Нису, ја се извињавам женским особама, нису врштале, нешто, него онако, биле су уплашене, јао, јао, ето тако.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли сте чули нешто, или сте само приметили очима?

Сведок Горан Нешковић: Само сам приметио очима. Нисам никакав говор, реч, коју бих могао сада да цитирам.

Члан већа судија Милимир Лукић: Мало пре сте рекли јао, јао. Да ли сте то чули?

Сведок Горан Нешковић: Не. Кажем, у том смислу. Кажем у том смислу, као значи, жене уплахирана, јао, шта се десило. Мислим, у том смислу. Али нисам ништа чуо.

Председник већа: Питања од стране пуномоћника оштећених да ли има?

Право на питање има адв. Срђа Поповић.

Адв. Срђа Поповић: Само једно питање, какво је име тог пријатеља чије сте дете возили?

Сведок Горан Нешковић: Молим?

Адв. Срђа Поповић: Како се зове тај Ваш пријатељ чије сте дете возили у болницу?

Сведок Горан Нешковић: Петковић Боривоје.

Председник већа: Да ли знате његову адресу?

Сведок Горан Нешковић: Мислим да је Црноречка улица. Не знам број.

Председник већа: Зајечар?

Сведок Горан Нешковић: Да.

Председник већа: Добро. Одбрана, право на питања. Јавља се за реч адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја ћу имати само три кратка питања.

Председник већа: Можете непосредно.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала. Ви сте покушали да добијете одговор на то питање, па ћу само питати сведока да разјаснимо. Ова три лица која је видео, да ли их је он видео да излазе из зграде, или претпоставља да су истрчали из зграде?

Сведок Горан Нешковић: Сада, значи на основу овога како Ви мене, не наводите ме, него, знам, значи они су били у дну степеништа, већ значи на тротоару. Значи могло би да се каже да ја претпостављам, и

на основу ових женских особа, значи да су они из те зграде истрчали. Ја сам се кретао, нису могли да истрче рецимо испред или иза и тако даље.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, моје следеће питање. Да ли их је он видео да излазе из зграде?

Сведок Горан Нешковић: Баш из зграде мислите на вратима?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Горан Нешковић: На вратима не. Него кажем у дну степеништа, на тротоару.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, још једно питање, ове торбе, ове вреће, да ли може да објасни величину, колике су то, мале, колико је то мале, да ли од прилике димензије може да каже колике су?

Сведок Горан Нешковић: Па, као рецимо мања ова пластична кеса што је у самопослугама.

Адв. Момчило Булатовић: И још једно питање. Да ли може да опише редослед тих људи, како су ишли, обзиром на величину? Да ли су ишли један за другим, један поред другог и тако?

Сведок Горан Нешковић: Само тренутак. Не могу сада баш да се сетим, да Вам то сада кажем са 100% сигурношћу. Сигурно нису ишли један иза другог, мислим у колони, као што се иде у колони, него, не могу то да кажем. Извињавам се стварно, не могу.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала судија, немам питања више.

Председник већа: Констатује се да је сведок Горан Нешковић показујући рукама димензије кеса или торби које су носила та лица, која је он приметио, око 35 до 40 цм дужине.

Даље. Право на питања има адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Само кратко да, уколико бисте само да се вратимо на опис тог високог, и с обзиром да је сведок споменуо улазак у кола и чини ми се да је тужилаштво око тога нешто покушало. Само то да разјаснимо. Да ли је видео тачно, јасно, потпуно, или само претпоставља на питање ко је ушао на место возача. Он је споменуо овде, само да то још један пут потпуно разјаснимо. Које од тих лица, по његовом виђењу је ушло на место возача?

Сведок Горан Нешковић: Овако, покушаћу да објасним. Како Ви сада мене питате, значи, више као претпоставка, да је тај виши ушао, зато што ми је онако, значи силуете, да кажем силуете, значи као форма, да су ова двојица која су била сличне висине, да су они ушли са ове стране, па је логично да је овај трећи који је виши да је он ушао са друге стране.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи претпоставља, али да ли је видео да тај вишли отвара та врата од возача?

Сведок Горан Нешковић: Не. Тај моменат нисам видео. Не.

Председник већа: Ради разјашњења, ја ћу поставити још једно питање. Рекли сте да претпостављате да је једно од та три лица ушло на седиште возача, тог возила, караван. Да ли сте сигурни и у којем проценту, да је баш сео на место возача или на неко друго место?

Сведок Горан Нешковић: Објаснио сам, значи, да су ова двојица, значи који су били уједначеније висине, не знам можда моје...

Председник већа: Нижи.

Сведок Горан Нешковић: Да, који су били нижи од њега, да су они ушли са десне стране. Па је онда логично...

Председник већа: А ово треће лице?

Сведок Горан Нешковић: Да је оно отишло са друге стране. Али кажем, ја оданде кад сам вратио поглед, значи, возило је већ изашло на улицу и отишло.

Председник већа: Добро. Наставите даље.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли би сте само Ви хтели, као председник већа, само да га питамо везано за његов исказ у истрази, он на страни 2 говори о некаквим наочарима. При дну, то је последње, значи последња реченица на страни 2.

Председник већа: Јесте он се изјаснио да се сада не сећа. Ево ја ћу као председник већа предочити сведоку Горану Нешковићу део његовог исказа пред истражним судијом у коме у последњем пасусу на страни 2 исказа пред истражним судијом каже, цитирам: «Још детаљ који сам приметио, јесте да је тај највиши носио наочаре за вид. Имале

су танак метални оквир», и да објасни противречност са данашњим исказом, да није приметио наочаре.

Сведок Горан Нешковић: Ја се извињавам, мислим да не буде сада се тога стварно не сећам. Не бих могао 100% да тврдим. Можда је. Не бих децидирано могао да тврдим да је баш носио наочаре, или је можда изгледало. Не бих могао.

Председник већа: Ради разјашњења, да ли сте дали овај исказ истражном судији?

Сведок Горан Нешковић: Јесам. Ако то тако пише онда јесам. Али сада, овог момента, из ове перспективе, кад се вратим, и кад вратим филм у назад, не бих могао 100% да тврдим да је то.

Председник већа: Добро. Наставите даље.

Адв. Ненад Вукасовић: Немам. Хвала. Пошто већ видим да сведок апсолутно, једноставно због дистанце временске не може да се сети, па би било потпуно неукусно сада да га присиљавам да се присети нешто, кад у овом делу већ не може да нам појасни, тако да ја немам више питања. Хвала.

Председник већа: Да ли се са бранилачке стране још неко јавља? Право на питање има адв. Драгољуб Ђорђевић.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Само једно питање. Да ли је сведок видео возило које се удаљава, којим су ова три лица отишла са лица места? Да ли је гледао у правцу тог возила?

Сведок Горан Нешковић: Рекао сам да сам видео значи горњи део, кров.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: То на паркингу. Али кажете возило излази и да сада ја њему не настављам.

Сведок Горан Нешковић: Не. Видео сам само док је изашло и упутило се на доле, већ је било заклоњено свим овим паркираним возилима, јер је била велика гужва. Значи није било места за паркинг, већ кад ја нисам нашао место за паркирање, тако да сам видео само значи тај горњи део и он је отишао на доле. Не бих могао да кажем, ако мислите да сада кажем, која је марка аутомобила и неке ближе...

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Рекли сте чини ми се да је био караван. То сте рекли?

Сведок Горан Нешковић: Да. По дужини крова, од прилике, значи овако, претпостављам.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: А шта сте мислили кад сте рекли да имате проблема са бојама?

Сведок Горан Нешковић: Па имам проблема са бојама, то ми је из војске и то далтониста сам.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Реците ми из овог Вашег ја не бих да закључујем, па ћу директно да поставим питање. Јесте ли видели уопште регистарске табле тог возила?

Сведок Горан Нешковић: Не.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адв. Биљана Кајганић.

Адв. Биљана Кајганић: Ја само једно питање имам. Да ли је сведок определио у сантиметрима висину овог трећег вишег лица, како га је он описао?

Сведок Горан Нешковић: Не бих могао децидирано да кажем да је био висок, не знам 190 цм, или, не могу то да кажем. Знам само значи у односу рецимо на мене, да је виши.

Адв. Биљана Кајганић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић: Врло кратко председниче. Може непосредно?

Председник већа: Може.

Адв. Жељко Грбовић: Ви сте рекли за инцидент сазнали сте на Бубањ потоку. Шта онда радите? Да ли настављате пут према Зајечару или се враћате у Београд?

Сведок Горан Нешковић: Настављам пут према Зајечару јер ту је већ било застој саобраћаја. Значи били смо већ у колони и чекамо.

Адв. Жељко Грбовић: Коме пријављујете сумњива лица и када?

Сведок Горан Нешковић: Мислите ово? Па служби у Зајечару у СУП-у.

Адв. Жељко Грбовић: После колико времена?

Сведок Горан Нешковић: Не знам тачно после колико дана. Има ваљда тамо датум. Не бих сада могао да кажем датум.

Адв. Жељко Грбовић: Још једно питање. У колико тачно часова, оријентационо, сте сазнали преко радија да се десило нешто у Београду?

Сведок Горан Нешковић: Мислим да је било негде око 13,00 сати.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала.

Председник већа: Да ли се са бранилачке стране јавља још неко за реч да постави питања сведоку?

Констатујем да нема питања.

Да ли жели неко од окривљених да постави питања сведоку?

Констатује се да питања нема.

Да ли имате захтев за накнаду трошкова?

Сведок Горан Нешковић: Па не знам.

Председник већа: За превоз, изгубљену зараду? Да ли постављате захтев? Суд ће одлучити о томе. Реците.

Сведок Горан Нешковић: Па може ако није проблем.

Председник већа: Реците колико? Колико новчани износ?

Сведок Горан Нешковић: Па, не. Имам ове карте. Само путне трошкове.

Председник већа: Колико коштају карте?

Сведок Горан Нешковић: 400,00 динара у једном правцу.

Председник већа: У оба правца?

Сведок Горан Нешковић: У једном правцу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Налаже се рачуноводству Окружног суда у Београду да сведоку Горану Нешковићу на име накнаде трошкова доласка и одласка, до суда из Зајечара до Београда, исплати износ од 800,00 динара.

Председник већа: Да ли сте долазили још колико пута?

Сведок Горан Нешковић: Јесам.

Председник већа: Колико?

Сведок Горан Нешковић: Још два пута. Једном до Палате правде и једном овде.

Председник већа: Налаже се рачуноводству да исплати сведоку Горану Нешковићу 2.400,00 динара на име трошкова превоза.

Слободни сте. Можете да идете па ћемо то регулисати касније са исплатом.

Сведок Горан Нешковић: Хвала. Пријатно.

Председник већа: Изволите и личну карту.

Да ли има примедби на исказ сведока Горана Нешковића?

Примедби нема.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставак главног претреса ће бити у понедељак 13. септембра 2004. године са почетком у 9,30 часова,

- што је присутнима саопштено уместо позива.

Наставићемо са доказним поступком саслушањем, као што је предвиђено према плану, сведока Ненада Шареа, Вукашина Вукашиновића и Лазе Никића.

Довршено у 11,40 часова.

Записничар

Председник већа-судија